

eller Strid op om dette Spørgsmaal. Men jeg vil ikke unnlade at udtale en Beklagelse af, at man her uden videre kvitterer 80,000 Kr.s Besparelse, som jeg tror, at man ikke behøvede at rødme over eller paa nogen Maade være ked af at indkassere.

De to næste Ændringsforslag tager jeg meget gerne imod. Det ene under Nr. 4 gaar ud paa at føre Forslaget tilbage til det i Folketinget oprindeligt forelagte, og jeg kan ikke tænke mig, at Folketinget skulde sætte Pris paa at opretholde den Form, det indførte paa dette Punkt. Ændringsforslaget under Nr. 5 er af ren formel Natur. Ændringsforslaget under Nr. 6 er af reel Natur; men det følger af sig selv, at naar jeg i Folketinget beklagede Nedsættelsen med 10,000 Kr. fra de 20,000 Kr., som vare foreslaaede til Udgivelse af Stambøger; kan jeg kun, idet jeg forventer, at Folketinget vil slutte sig hertil, være tilfreds med, om Landstinget vilde vedtage at forhøje de 10,000 Kr. fra Folketingets Forslag til 15,000 Kr. — Ændringsforslag Nr. 7 kan jeg ogsaa tage imod. I Virkeligheden er det kun en Ompostering.

Ændringsforslag Nr. 8 hører til dem, som jeg er mindre glad ved at se vedtaget, idet det gaar ud paa at indføre paa Landboforeningernes Skuer de 2- og 3-aarige Hingste; altsaa at indføre det bestaaende Forhold trods det, at Landboforeningerne til Ministeriet have indstillet, at det burde man ikke opretholde. Jeg kan ikke tilbageholde en Bemærkning om, at det forekommer mig, at der er nogen Mangel paa Logik her i det ærede Udvalgs Stilling; for saa vidt som Stemningen i Udvalget — og det antager jeg er Tilfældet — falder sammen med den Stemning, der gav sig til Kende her i Tinget ved første Behandling af Sagen. Som det høje Ting vil erindre, foreslog jeg, at man skulde nedbringe Statsbidraget til Landboforeningernes Skuer med 50 pCt. i Forhold til det hidtil ydede. I Folketinget gik man imod dette Forslag. Et overvældende Flertal bestaaende af Venstre, Højre, Socialdemokrater og delvis de Radikale forenede sig imod mit Forslag og sagde: Nej, de skulde have de 100 pCt. som hidtil. Efter den Stilling, Folketinget med stor Styrke saaledes har indtaget, har jeg overfor Landstinget sagt, at paa dette Punkt fandt jeg, at vi maatte forene os med Folketinget i det af det indtagne Standpunkt; men jeg har Indtryk af, at her i det høje Landsting er Stemningen i Virkeligheden til Gunst for mit Forslag. Det vil med andre Ord sige, at uagtet det høje Landsting er enigt i,

at der paa dette Punkt her kunde have været sparet 57,000 blanke Kroner, har Tinget eller i alt Fald Udvalget fulgt min Henstilling om ikke at tage denne Besparelse imod Folketingets stærke Stilling. Nu staa vi overfor dette Punkt med Hensyn til at indføre de unge Hingste paa ny paa Landboforeningernes Skuer. Der har Folketinget resigneret og sagt: vi ville blive ved det, Landboforeningerne have indstillet, nemlig at der ikke skal udbetales Statsbidrag for de unge Hingste paa Landboforeningernes Skuer. Men nu kommer Udvalget her i Tinget og siger: Trods det, at vi faa 57,000 Kr. til Landboforeningerne mere, end vi egentlig sætte Pris paa, ville vi dog paa dette Punkt her overbyde Folketinget og sige, at der ved Siden af de 57,000 Kr. skal ydes Statsbidrag ogsaa til de Hingste, som hverken Folketinget eller Landboforeningerne ønskede indførte paa deres Skuer. Der er nogen Brist paa Logik i Stillingen overfor Landboforeningernes Skuer, hvad jeg vil gøre opmærksom paa. Men da Udvalget staar enigt og samlet, nytter en Henstilling om at tage Ændringsforslag Nr. 8] og det sig hertil sluttende Ændringsforslag Nr. 14 tilbage, vel sagtens ikke. Jeg vilde finde det rimeligt, om Ændringsforslagene bleve tagne tilbage, det vilde være i god Overensstemmelse med den almindelige Stemning og Opfattelse, som jeg havde Indtrykket af raadede her i Tinget, at naar der var 57,000 Kr. til Raadighed for Landboforeningerne mere, end Flertallet her i Tinget i Virkeligheden ønsker, saa var der en rigelig Fond til at give Præmier til de unge Hingste, som udmærket godt kunne fremføres paa Landboforeningernes Skuer, selv om der ikke ydes Statsbidrag. Det skal jeg henstille, men det er ikke noget stort eller afgørende Spørgsmaal, og der er jo mange, som se med Tilfredshed paa den Ændring, som Udvalget her ønsker indført; jeg tror, at den kunde udelades, og at der derigennem kunde opnaas nogen, om end ikke videre stor, Besparelse.

Ændringsforslagene Nr. 9 og 10 skal jeg ikke dvæle ved, og jeg skal i øvrigt henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har sagt om de forskellige Ændringsforslag, hvorom der ikke er nogen eller i alt Fald ikke nogen væsentlig Uoverensstemmelse mellem Udvalget og mig.

Af de Underændringsforslag, jeg har stillet, angaar det ene § 1. Resultatet af dets Vedtagelse vil blive for Hingstes Vedkommende, at Udtryksformen angaaende Hingste og Tyte bliver den samme med Hensyn til Statsskuerne, idet „Af-